

Körössy László: *Amit már tudhatunk Bódi Mária Magdolnáról – út a boldoggá avatás felé.*

(Új Ember, 2017, 73. évfolyam, 2017-03-26 / 13. (3579.) szám.)

Egy munkáslány önfeláldozó élete

Bódi Mária Magdolna útja a boldoggá avatás felé

Márfi Gyula veszprémi érsek vezetésével március 10-én a Vatikánban átadták a Szentek Ügyei Kongregációjának Bódi Mária Magdolna boldoggáavatási ügyének egyházmegyei eljárásban lezárt iratanyagát.

A huszonnégy éves Magdival 1945. március 23-án egy szovjet katona végzett. A Balaton-felvidéki munkáslány fiatalon megszakadt, krisztusi életéről Szakács Péter tapolcai plébánossal, a boldoggáavatási ügy püspöki delegátusával beszélgettünk.

– Püspöki delegátusként mi a feladata a boldoggáavatási eljárásban?

– Márfi Gyula érseket helyettesítettem azokban az estekben, amikor a boldoggáavatási eljárást nem állt módjában személyesen vezetni. Emellett bírói funkcióim is voltak. Bíróági elnökként az volt a feladatom, hogy bizonyítási eljárásokat, tanúkihallgatásokat, helyszíni szemléket vezessek. A bizottsági

tagok segítségével megvizsgáltuk Bódi Mária Magdolna életét, erényeit és feltételezett vértanúságának körülményeit, tartalmát.

– Miért használja a „feltételezett” vértanúság kifejezést?

– Egyelőre nem övezhetjük vértanúnak kijáró tisztelettel Magdit, Isten szolgáját. Ez utóbbi cím annak jár ki, akinek példás élete vagy mártíromsága arra indítja a főpásztort, hogy vizsgálatot rendeljen el egyházmegyei eljárás keretében. A boldoggáavatási ügyek ugyanis úgy épülnek fel, hogy a vizsgálatok az egyházmegyében zajlanak, de a döntéseket a Vatikánban, a Szentek Ügyeinek Kongregációjában hozzák meg. A teológus szakértők előkészítő munkája után az ügy a bíborosok tanácsa elé kerül, és végső soron minden boldoggá avatandó személyről a szentatya dönt. Csak az ő pozitív döntése után beszélhetünk arról, hogy Bódi Mária Magdolna vértanú volt.

– Az ő boldoggáavatási ügyébe alaposan beleszólt a történelem is...

– Magdi 1945. március 23-án hunyt el Litéren, Mindszenty József pedig április 20-án tért vissza veszprémi püspöki székébe a nyilas fogságból. Négy napra rá elkezdődött az egyházi információgyűjtés Bódi Magdi ügyében. Mindszenty számára ugyanis fontos volt, hogy példaképet állítson a fiatalok elé. Amikor bíboros lett, Esztergomba került, s utóda, Bánáss László püspök folytatta az egyházmegyei eljárást, amely ötvennégy ülésből állt. Számos tanút kérdeztek ki, és az iratanyag fordítása is elkészült, már szállíthatták volna Rómába, amikor – 1952-ben, egy időben a veszprémi szeminárium feloszlásával – a kiküldés előtt eltűntek az iratok.

A kommunista diktatúra évtizedeiben nyilván szó sem eshetett egy fiatal lányt megerőszakolni akaró, majd ellene gyilkosságot elkövető szovjet katonáról.

A Bódi Magdi életéről szóló könyveket is elkobozták. Az eltűnt iratcsomóról viszont tudtak, ez a rendszerváltozáskor kiderült az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának az 1960-as évekből származó aktáiból. Valami okból mégsem keresték a dokumentumokat.

1990-ben Szendi József püspök indította el újra az egyházmegyei eljárást, amely 2010-ben felgyorsult, amikor Nagy Károly, a Szent Mihály-székesegyház plébánosa megtalálta az iratköteget egy szekrényben, sok más, általános információkat tartalmazó plébániai dokumentum közé rejtve.

– **Mostanra eljutott az ügyirat Rómába, a vatikáni egyházi elöljárók kezébe került a döntés. A magyarországi hívek miként mozdíthatják elő a boldoggá avatás „sikerét”?**

– Elsősorban az imáikkal. És tudom, hogy számosan meg is teszik ezt. Amikor érseki titkárként dolgoztam, sok levelet kaptunk, amelyekben a hívek beszámolnak arról, hogy számukra milyen nagy tanúságtétel Bódi Mária Magdolna élete, valamint, hogy kérték a közbenjárását, és segített nekik.

– **Milyen esetekben kérték a közbenjárását?**

– Olyan esetekben, amelyek szoros összefüggésben vannak az életével. Tudjuk, hogy szüzességének védelmében feláldozta az életét. Itt kell megjegyezni, hogy Magdi olyan hívő, erkölcsös és példamutató életet élt, hogy akkor is el lehetett volna kezdeni a boldoggáavatási eljárást, ha nem vértanúsággal fejezi be az életét. Sugárzó példa ma is: imádsággal átszőtt napjai hajnalban, fél hatkor szentmisével indultak a gyárban, mert „csak” hatkor kezdődött a műszak. Este az ágyánál térdelve, imádsággal fejezte be a napot. Egyik barátnője mondta: amikor együtt imádkoztak, úgy érezte, mintha Magdi ott se lenne, úgy átszellemült. Lelki naplója sajnos eltűnt, de tudjuk, hogy mély imaélete volt.

Emellett nagyon szerette a munkáját. Tizennyolc évesen kezdett dolgozni a Nitrokémia üzemében, több műszakban. Odaadását, precizitását még a főmérnök is elismerte, a munkások közül talán egyedül ő volt az, akinek kalapot emelt. Kiválóságát ugyanakkor nem érezte a többiekkel. Nem volt fanatikus, szeretett kikapcsolódni, kirándulni a barátaival, a hittanosaival, vagy csak úgy, nézni a Balatont a kenesei löszfal tövében.

Odafigyelt másokra, önkéntes szolgálatot vállalt a plébánián, segítette a szegényeket, a betegeket, támogatta az alacsony sorból származó embereket, adományokat osztogatott, a védőitalnak szánt tejadagját mindennap elvitte egy beteg embernek. Örömét lelte abban, hogy másokat szolgáljon. Úgy vélem, a Gondviselés műve, hogy éppen most került az ügye a Vatikánba, mert Ferenc pápa karizmája, a szegények iránti elkötelezettsége közel áll ahhoz, amit Magdi tett.

Bódi Mária Magdolna 1921. augusztus 8-án született Szigligeten. A szülei uradalmi cselédek voltak. Édesapjának nem voltak iratai, ezért a szülők nem házasodhattak össze. Magdi a falusi iskola hittanóráin ismerkedett meg a katolikus hittel. Elsőáldozásától kezdve buzgó lelki életet élt, és egészen Krisztusnak akarta szentelni magát. Szerzetes szeretett volna lenni, de szülei Egyház által nem szentesített kapcsolata miatt erre nem volt lehetőség.

1939-től a fűzfőgyártelepi Nitrokémia Rt. üzemében dolgozott, megbecsült munkáslányként. 1941-ben, Krisztus király ünnepén szüzességi magánfogadalmat tett, s 1942-ben a Mária Kongregáció tagjává avatták. 1945-ben a front elért családja akkori lakóhelyéhez, Litérhez. Jöttek a hírek a szovjet katonák nőkkel szembeni atrocitásairól. Magdi ezeket hallva elhatározta, hogy ha kell, az élete árán is hű marad Jézusnak tett fogadalmához.

1945. március 23-án két fegyveres szovjet katona támadt rá az óvóhely bejáratánál tartózkodó asszonyokra. Magdi ellenállást tanúsított, és menekülni igyekezett, erre az egyik katona többször rálőtt. A halálosan megsebesített lány utolsó szavai ezek voltak: „Uram, királyom! Végy magadhoz!”

Tiszta életének és halála körülményeinek ismeretében Mindszenty József akkori veszprémi püspök indította el a boldoggá avatáshoz szükséges egyházmegyei vizsgálatot.

– Milyenek voltak a családi körülményei?

– A szülei fizikai munkából éltek, cselédsorban. Nem voltak gyakorló hívők, édesapja egyáltalán nem volt vallásos, a Miatyánkot is csak a lánya halála után tanulta meg. Magdi mégis komolyan vette a hitét, nem a körülmények nyomására, hanem egyéni elhatározásból.

Édesanyja felsőszopori származású, apja valószínűsíthetően hadifogoly volt, még az első világháború után maradt itt, folyékonyan beszélt oroszul és magyarul is, felvette a Bódi nevet, de papírai nem voltak. A házasságot tehát nem lehetett anyakönyvezni, ezért Magdi nem lehetett szerzetes, bármennyire is vágyott erre. Mindezek ellenére nem siránkozott, hanem Isten iránti bizalommal élte az életét.

– Az elmondottak alapján Magdi tisztelői miben kérhetik az ő segítségét?

– Ahogy a már említett levelek is tanúsítják, a fiatalok azért fordulnak hozzá, hogy munkát találjanak. Mi, papok és szerzetesek a tisztasághoz, az Istennek szentelt állapotunk megerősítéséhez kérhetünk tőle segítséget, a házasság előtt állók a tiszta szerelemhez, a megfelelő társ megtalálásához. Az egyházi szolgálatot vállaló önkéntesek pedig az egyházközségek lelki életének fellendüléséért, azért, hogy kreatívan tudják közvetíteni Isten szeretetét.

Sokan a betegek gyógyulásért, erőért kérik őt, hiszen Magdi súlyos betegeket is gondozott, még ápolónői tanfolyamot is végzett.

– A róla szóló híradások megemlítik, hogy felajánlotta az életét a fiatalokért...

– Temesi József azokban az években Fűzfőgyártelepen szolgált káplánként, egy ideig ő volt Magdi lelkivezetője. Könyvet is írt róla. Ebben megemlékezik arról, hogy Magdival átbeszélte, mit tegyen „a szent tisztaság magasztos erényének védelmében”, ha a háborúban erőszakoskodnának vele és a lányokkal a katonák. Magdi Istennek tett szüzességi magánfogadalmat, és ezt kellett védelmeznie, de csak jogos önvédelemből tehette, és nem kereshette a halált. Lelki vezetője tanácsát Magdi betartotta. Két esztendővel korábban a Pécelen végzett második lelkigyakorlata idején imádságában hősies kérést intézett „Krisztus királyhoz”, hogy fiatalon halhasson meg, és olyan halállal, amely hat a fiatalokra, és segíti őket abban, hogy megtalálják Krisztust.

1945 márciusában, amikor a front Litérhez ért, Magdi azt mondta a barátnőinek, érzi, hogy meg fog halni. Már terjedt a hír, hogy ahol a front átvonul, ott erőszakoskodnak a nőkkel. Magdi elhatározta, hogy ezt nem fogja hagyni. Pedig aki engedte, az életben maradt – ezt lehetett tudni.

Nem akart szándékosan meghalni, egyszerűen csak ellenállt az óvóhelyre behatoló orosz katonának, aki erőszakoskodni próbált vele. A katona erre úgy reagált, hogy nyolcszor rálőtt. A második lövésnél Magdi két karját az égre emelte, és ezt kiáltotta: „Uram, királyom, végy magadhoz.” Az utolsó golyó a szívét találta el. Ujjai a zsebében lévő rózsafüzért szorították. Életáldozata gyümölcének tekinthető, hogy halála után tíz nappal szülei szentségi házasságot kötöttek, az akkori, háborús állapotok közepette meghozott törvények szerint.

Ima a boldoggá avatásért

Krisztus királyunk! Szüzességi fogadalmával Magdi örök hűséget esküdött neked. Gondviselő szeretetedből a zárdaajtó helyett a gyár kapui nyíltak meg előtte. Amilyen szívesen lett volna lilium istenszerető jegyeseid koszorújában, ugyanolyan készségesen ment sugározni az isten- és emberszeretetet a rólad megfélekezett, mégis jobb sorsra érdemes munkások közé. „Uram, királyom! Végy magadhoz!” – ezt az utolsó fohászatát is meghallgattad, amikor vérént ontotta érted. Add meg nekünk, Urunk, hogy Magdit a szentek társaságában tisztelhessek, mindig a te nagyobb dicsőségedre. Ámen.